

Taisnīgie dzīvos ticībā

Vai taisnīgie “dzīvo no ticības” vai “dzīvo ar katru vārdu, kas nāk no Dieva mutes”? Tagad Kristus ir ticība, kurai vajadzēja izpausties (Gal 3:24), iemiesojies darbības vārds, tāpēc taisnīgais dzīvos caur Kristu (Rom 10: 8). Ikviens, kas ir augšāmcēlies kopā ar Kristu, ir tāpēc, ka dzīvo ticībā, un pravietis Habakuks liecina, ka tie, kas dzīvo ticībā, ir taisnīgi.

Taisnīgie dzīvos ticībā

“Bet tam, kurš nepraktizē, bet tic tam, kurš attaisno ļauno, viņa ticība tiek uzskatīta par taisnību” (Rom. 4: 5)

Ievads

Apustuļa Pāvila ekspozīcija ir pārsteidzoša, kad viņš to apstiprina “Dievs attaisno ļaunos” (Rom. 4: 5). Pamatojoties uz to, ko Dievs attaisno ļaunos? Kā Dievs, būdams taisnīgs, var pasludināt par netaisnīgu taisnīgu? Kā to izdarīt, neapdraudot savu taisnīgumu? Ja Dievs teica: “... Es neattaisnošu ļaunos” (2. Moz. 23: 7). Kā pagānu apustulis var apgalvot, ka Dievs attaisno ļaunos?

Žēlastība un ticība

Atbilde ir vienkārša: Dievs grēciniekus brīvi attaisno ar savu brīnišķīgo žēlastību! Lai gan atbilde ir vienkārša, paliek jautājums: kā Viņš to dara? Atbilde ir arī vienkārša:

ticībā “... lai mūs vestu pie Kristus, lai mēs ticībā attaisnotos” (Gal 3:24).

Papildus tam, ka Dievs attaisno ļaundarus, ir skaidrs, ka cilvēku attaisno ticība “Tāpēc, ticībā attaisnoti, mums ir miers ar Dievu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu; līdz ar to mums arī ticībā ir ieeja šajā žēlastībā, kurā mēs stāvam; un mēs lepojamies ar Dieva godības cerību ”(Rom. 5: 1-2).

Vai Dievs attaisno uzticības dēļ, ko cilvēks ieliek Viņā? Vai cilvēka ticība bija attaisnojošā vienība?

Atbilde ir atrodama Romiešiem 1. nodaļas 16. un 17. pantā:

“Tā kā man nav kauna par Kristus evaņģēliju, jo tas ir Dieva spēks ikviena ticīgā pestīšanai; vispirms no ebreja un arī no grieķa. – Tāpēc, ka viņā tiek atklāta Dieva taisnība no ticības līdz ticībai, kā rakstīts: Bet taisnīgie dzīvos ticībā. ”(Rom. 1:16–17.)

Lai gan Vecajā Derībā Dievs izraēliešu tiesnešiem atkārtoti saka, ka viņiem jāattaisno taisnie un jānosoda ļaundari un jāpaziņo par sevi: “... Es neattaisnošu ļaunos” (2.Moz.23: 7), apustulis Pāvils izmanto Habakuku, kurš saka: ‘Taisnīgie dzīvos ticībā’, lai parādītu, ka Dievs attaisno ļaunos!

Dievs attaisno cilvēku caur Kristu

Ar apustuļa Pāvila Habakuka novērojumu ir skaidrs, ka ticība neattiecas uz cilvēka uzticību, bet gan uz Kristu, ticību, kurai vajadzēja izpausties.

“Bet pirms ticības atnākšanas mēs bijām pakļauti likumam un bijām slēgti tai ticībai, kurai vajadzēja izpausties” (Gal 3:23).

Kāda ticība izpaudīsies? Kristus evaņģēlijs, kas ir Dieva

spēks, ir ticība, kas cilvēkiem tiek parādīta. Evaņģēlijs ir ticība, pēc kuras kristiešiem jācenšas (Jd1: 3). Evaņģēlija vēstījums ir ticības sludināšana (Gal 3: 2, 5). Evaņģēlijs ir ticība, caur kuru tika atklāta žēlastība "Jo no žēlastības jūs ticībā esat izglābti; un tas nenāk no jums, tā ir Dieva dāvana" (Efez. 2: 8). Evaņģēlijs nav radies nevienam cilvēkam, bet tas ir Dieva dāvana "Ja jūs zinātu Dieva dāvanu un ikvienu, kas jūs lūdz: dodiet man dzērienu, jūs lūgtu viņu, un viņš jums dotu dzīvu ūdeni" (Jāņa 4:10).

Kristus ir Dieva dāvana, ticības sludināšanas tēma, ar kuras palīdzību cilvēks ieiet šajā žēlastībā. Tāpēc, kad Bībelē ir teikts, ka bez ticības nav iespējams iepriecināt Dievu, jāsaprot, ka ticība, kas patīk Dievam, ir Kristus, ir jāatspoguļo ticība, nevis, kā daudzi domā, ka tā ir cilvēka uzticība (Ebr. 11: 6).

Rakstnieks ebrejiem 10. nodaļas 26. pantā parāda, ka pēc patiesības zināšanu (evaņģēlija) saņemšanas nav jāziedo un tāpēc kristieši nevarēja noraidīt viņu pausto pārliecību, kas ir ticības (evaņģēlija) produkts. (Ebr 10:35), tā kā pēc Dieva gribas (kas ir ticība Kristum) izpildīšanas viņiem vajadzētu būt pacietīgiem, lai sasniegtu apsolījumu (Ebr 10:36; 1. Jāņa 3:24).

Pēc Habakuka citēšanas rakstnieks ebrejiem turpina runāt par tiem, kas dzīvoja ticībā (Ebr. 10:38), tas ir, tādiem cilvēkiem kā Ābrahāms, kurus attaisnoja ticība, kurai vajadzēja izpausties.

"Tagad, kad Svētie Raksti paredzēja, ka Dievs pagāniem attaisnos ar ticību, viņš vispirms paziņoja Evaņģēliju Ābrahāmam, sakot:" Visas tautas tiks svētītas jūsos "(Gal. 3: 8).

Dievam viss ir iespējams

Ābrahāms tika attaisnots, jo viņš ticēja, ka Dievs nodrošinās Sēklas, kaut ko neiespējamu viņa acīs, tāpat kā cilvēku acīs Dievs attaisno ļaunos "Tagad apsolījumi tika doti Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem. Viņš nesaka: Un pēcnācējiem, kā runājot par daudziem, bet kā par vienu: Un jūsu pēcnācējiem, kas ir Kristus "(Gal 3:16).

Kristus ir stingrs pamats gaidāmajām lietām un pierādījums neredzamajām lietām. "Tagad ticība ir stingrs pamats cerētajām lietām un pierādījums tam, kas nav redzams. Tāpēc, ka senie ļaudis ir ieguvuši liecību "(Ebr. 11: 1-2), jo taisnīgie dzīvo un saņem liecību, ka caur Kristu viņš ir paticis Dievam (Titam 3: 7).

Vārds, ko Ābrahāms dzirdēja, ir tas, kas radīja patriarha pārlicību, jo "Bet ko tas saka? Vārds ir ar tevi, tavā mutē un tavā sirdī; tas ir ticības vārds, kuru mēs sludinām ... "(Rom 10: 8), kopš tā laika "Tātad ticība ir dzirdama un dzirdama ar Dieva vārdu" (Rom. 10:17). Nedzirdot vārdu, kas nāk no Dieva, nekad nebūtu cilvēku uzticības Dievam.

Attaisnojošais elements ir Kristus vārds, jo tas satur Dieva spēku, kas ļauj attaisnot ļaunos.

"Zināt: ja jūs ar savu muti atzīsities Kungam Jēzum un savā sirdī ticat, ka Dievs viņu ir uzmodinājis no miroņiem, jūs tiksiet glābts. Tā kā ar sirdi tic taisnībai un ar muti tiek atzīts par pestīšanu "(Rom 10: 9–10).

Kad cilvēks dzird evaņģēliju un tic, viņš saņem spēku pestīšanai (Rom. 1:16; Jāņa 1:12) un atklāj taisnību, jo pāriet no nāves uz dzīvi, jo ticēja ticībai (Rom. 1:17). Ar evaņģēlija starpniecību cilvēks kļūst par Dieva bērnu

"Jo jūs visi esat Dieva bērni ticībā Kristum Jēzum" (Gal 3:26; Jāņa 1:12).

Dieva spēks

Kāpēc apustulim Pāvilam bija drosme apgalvot, ka Dievs dara to, ko viņš pats aizliedza darīt Izraēlas tiesnešiem? Tāpēc, ka viņiem nebija nepieciešamās varas! Lai izdarītu taisnīgu netaisnību, ir jābūt tādām pašām spēkam, kādu Jēzus parādīja, izdziedinot paralītiku pēc grēku piedošanas.

“Tagad, kad jūs zināt, ka Cilvēka Dēlam ir vara pār zemi piedot grēkus (viņš sacīja paralizētajam), es jums saku: celieties, paņemiet gultu un dodieties uz savām mājām” (Lk 5 : 24).

Ticības attaisnošana ir Dieva spēks “... lai mēs varētu tikt attaisnoti ar ticību” (Gal 3:24), jo, ja cilvēks uzskata, ka viņš ir kristīts Kristus nāvē (Gal 3:27), tas ir, viņš pats uzņem savu krustu, nomirst un tiek apglabāts Vai jūs nezināt, ka visi, kas kristīti Jēzū Kristū, tika kristīti viņa nāvē? (Rom. 6: 3). Tagad tas, kurš ir miris un attaisnots, ir grēkā! (Rom. 6: 7)

Bet visi, kas tic un mirst kopā ar Kristu, arī atzīst Kristu saskaņā ar dzirdēto un uzzināto “Tā kā no sirds tic ticībai taisnībai un ar muti grēksūdzei par pestīšanu” (Rom 10: 9–10).

Tagad tas, kurš atzīst Kristu, ir tāpēc, ka papildus kristībai Kristū viņš jau ir uzvilcis arī Kristu. Atzīšanās ir lūpu auglis, kas ražo tikai tos, kas ir saistīti ar īsto Oliveiru “Jo tik daudz, cik jūs esat kristīti Kristū, ir uzvilkuši Kristu” (Gal 3:27); “Tāpēc vienmēr upurēsīm Dievam slavas upuri, tas ir, lūpu augļus, kas atzīst viņa vārdu” (Ebr 13:15); “Es esmu vīnogulājs, jūs esat zari; Kas ir manī un es viņā, tas nes daudz augļu; jo bez manis tu neko nevari darīt (...) Mans Tēvs ir pagodināts, ka tu nes daudz augļu; un tādējādi jūs būsi manī mācekļi ”(Jāņa 15: 6, 8).

Liecība, ko Dievs dod cilvēkam, ir tikai tiem, kuri pēc apbedīšanas uzvelk Kristu, tas ir, Dieva priekšā par taisnīgiem tiek pasludināti tikai tie, kas jau ir piecēlušies kopā ar Kristu. Tikai tie, kas tiek radīti no jauna, tas ir, kas dzīvo caur ticību (evaņģēliju), ir tieši Dieva priekšā "Taisnīgie dzīvos ticībā" (Hc 2: 4).

Taisnīgie dzīvos no ticības, tas ir, ticības, kurai vajadzēja izpausties un kuru mēs tagad sludinām (Rom 10: 8). Ikviens, kas ir augšāmcēlies kopā ar Kristu, ir tāpēc, ka dzīvo ticībā, un pravietis Habakuks liecina, ka tie, kas dzīvo ticībā, ir taisnīgi.

Tāpēc ikviens, kurš neuzticas savām darbībām, bet atpūšas Dievā, kas attaisno, viņam ticība tiek piedēvēta kā taisnīgums "Bet tam, kurš nepraktizē, bet tic tam, kurš attaisno ļauno, viņa ticība tiek piedēvēta kā taisnība" (Rom. 4: 5); "Un viņš ticēja Tam Kungam un uzlika tam taisnību" (1. Moz. 15: 6), jo ticēdams, cilvēks savā nāvē pielīdzinās Kristum un augšāmcelsies ar Dieva spēku, radot jauno cilvēku. un Dievs to pasludināja par taisnīgu.

Tā Kunga vārds ir izteikta ticība, un visi, kas tam tic, netiks sajaukti "Kā rakstīts: Lūk, es ielieku Cionā klupšanas akmeni un skandāla akmeni; Un visi, kas tam tic, netiks sajaukti "(Rom. 9:33), tas ir, evaņģēlijā, kas ir Dieva spēks, tiek atklāta Dieva taisnība, kas ir no ticības (evaņģēlija) ticībā (ticībā) (Rom. 1 : 16-17).Taisnīgais dzīvos uz Kristus, jo katrs vārds, kas izriet no Dieva mutes, dzīvos cilvēku, tas ir, bez Kristus, kas ir dzīvā maize, kas nokāpusi no debesīm, cilvēkam pašam nav dzīvības (Jāņa 3:36). ; Jāņa 5:24; Mt 4: 4; Ebr 2: 4).